

200704342/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/25347 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 30 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 april 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, geweigerd om appellante ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 11 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juni (lees: mei) 2007, verzonden op 30 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

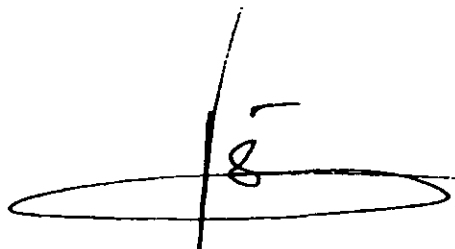
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

248

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 05/25347 (beroep) en AWB 05/25349 (voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op van Angolese nationaliteit, wonende te
eiseres/verzoekster, hierna te noemen: eiseres
gemachtigde: mr. C.M. da Cunha, advocaat te Amsterdam,
tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. S. Pirs, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het
Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 31 augustus 2001 heeft eiseres een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 ingediend. Op 6 februari 2002 heeft verweerder aan eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 5 maart 2002 heeft eiseres haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 12 april 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en heeft verweerder ambtshalve overwogen dat eiseres niet in aanmerking komt voor toelating op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv).

2. Bij bezwaarschrift van 8 mei 2002 heeft eiseres bezwaar gemaakt tegen het besluit van 12 april 2002 om eiseres niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als amv". Het bezwaar is bij besluit van 12 juli 2002 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder andere het rechtsgevolg dat eiseres Nederland zelfstandig en uit eigen beweging binnen vier weken dient te verlaten.

3. Bij beroepschrift van 6 augustus 2002 heeft eiseres beroep bij de rechtbank ingesteld tegen het besluit van 12 juli 2002. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 6 augustus 2006 heeft eiseres verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 12 september 2003 (AWB 02/60250 en AWB 02/60246), is het beroep van eiseres tegen het besluit van 12 juli 2002 gegrond verklaard, het besluit van 12 juli 2002 vernietigd en is verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank. Het verzoek om een voorlopige voorziening is afgewezen.

4. Eiseres is op 5 juli 2004 gehoord door een ambtelijke commissie (AC). Bij besluit van 11 mei 2005 is het bezwaar van eiseres wederom ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder andere het rechtsgevolg dat eiseres Nederland zelfstandig en uit eigen beweging binnen vier weken dient te verlaten.

5. Bij beroepschrift van 6 juni 2005 heeft eiseres beroep bij de rechtbank ingesteld tegen het besluit van 11 mei 2005. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Tevens heeft eiseres op 4 juli

AWB 05/25347

2

2005 verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.

6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 november 2005. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. F. Boone. Tevens was ter zitting aanwezig I. Zeedijk, als tolk in de Portugese taal.

7. Bij besluit van 16 februari 2007 is het onderzoek heropend. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 april 2007. Eiseres is aldaar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. S. Pirs.

8. De rechtbank/voorzieningenrechter, hierna te noemen: de rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van het volgende feit.

Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 12 september 2003 (AWB 02/35461 BEPTDN) is het beroep van eiseres tegen het besluit van 12 april 2002 om eiseres niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 gegrond verklaard. De rechtbank heeft hiertoe overwogen dat verweerder de afwijzing van de amv-vergunning niet alleen op de ongeloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen heeft kunnen baseren. De strekking van het amv-beleid is bescherming bieden aan kwetsbare groepen en in dat kader had verweerder niet zonder nader onderzoek en zonder nadere motivering tevens aan de verklaringen omtrent de identiteit van eiseres geen waarde kunnen hechten. Het verhoor is niet optimaal verlopen en verweerders conclusie dat eiseres te weinig informatie heeft verstrekt is dan ook niet gerechtvaardigd. Ook is voorbij gegaan aan de omstandigheid dat de broertjes van eiseres wel in het bezit zijn gesteld van een amv-vergunning en hieruit blijkt dat de samenhang tussen de situatie van eiseres en die van haar broertjes niet is meegenomen. De rechtbank heeft het besluit vernietigd en heeft bepaald dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank. Er is geen termijn gesteld in de uitspraak.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Hiertoe wordt het volgende aangevoerd.

Van eiseres mag worden verwacht dat zij duidelijke, geloofwaardige en consistente verklaringen aflegt. Nu er ernstige twijfels zijn met betrekking tot de beweerde identiteit van eiseres en omtrent het asielrelaas, frustreert eiseres bij voorbaat een mogelijk in te stellen onderzoek naar opvangmogelijkheden, hetgeen geheel voor het risico van eiseres komt. Eiseres heeft vage, summiere, tegenstrijdige en over het geheel genomen weinig verklaringen afgelegd over het land van herkomst en de reden waarom zij moeite heeft met het afleggen van verklaringen over het land van herkomst. Nu de verklaringen van eiseres als ongeloofwaardig zijn gekwalificeerd en eiseres ook in het gehoor van de ambtelijke commissie op 5 juli 2004 slechts marginale, enkel vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, alsmede in aanmerking genomen dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, kan niet anders dan geconcludeerd worden dat eiseres het onderzoek naar opvang in het land van herkomst frustreert. Aangezien de aanvragen tot verlenging van de reguliere verblijfsvergunning van de twee broers van eiseres zijn afgewezen, kan eiseres

samen met haar broers terugreizen naar het land van herkomst en is er derhalve geen sprake van enige strijdigheid met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Eiseres heeft geen omstandigheden aangevoerd op grond waarvan zou moeten worden geconcludeerd dat de toepassing van de in aanmerking komende beleidsregels gevolgen heeft die onevenredig zijn met de door de beleidsregels te dienen doelen.

3. Eiseres heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. De inhoud van het gehoor rechtvaardigt geenszins de conclusie dat eiseres slechts marginale, vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Deze conclusie is onvoldoende om te stellen dat de verklaringen van eiseres ongeloofwaardig zijn en dat zij deswege het onderzoek naar opvang in het land van herkomst zou frustreren. Verweerder heeft afgezien van een onderzoek in het land van herkomst naar de identiteit, nationaliteit en opvang van eiseres, zodat verweerder zijn twijfel omtrent haar identiteit en nationaliteit niet mag tegenwerpen. Het standpunt van verweerder berust niet op een deugdelijke dan wel voldoende draagkrachtige motivering.

Ten aanzien van het beroep

4. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

5. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

6. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

7. In artikel 3.56, eerste lid, van het Vb 2000 is bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met verblijf als amv kan worden verleend aan de amv;

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Vw 2000;
- b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

8. In onderdeel B14/2.3.2 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 (voorheen onderdeel C2/7.4.1 van de Vc 2000) is opgenomen dat alleenstaande minderjarige vreemdelingen, die tijdens de procedure een mogelijk onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst of een ander land frustreren, niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'Verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Van frustreren is sprake als de betrokkene - ook los van de context van het totale asielrelaas - ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt of indien hij vage, summiere verklaringen aflegt en zaken verzwijgt (de zogeheten 'jokkende en zwijgende ama's') omtrent identiteit, nationaliteit of opvang. Ook indien de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel is afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, onder f, Vreemdelingenwet en het relaas mede op grond daarvan als ongeloofwaardig moet worden beschouwd, kan dit leiden tot de conclusie dat de betrokkene het onderzoek frustreert. Het bovenstaande kan ook worden tegengeworpen als de betrokkene jonger is dan vijftien jaar. Bij het beoordelen of er sprake is van 'jokken' of 'zwijgen', wordt rekening gehouden met druk, traumata, de

AWB 05/25347

4

geestelijke ontwikkeling en de leeftijd van betrokkene. Van een kind kan immers niet altijd dezelfde mate van volledigheid en gedetailleerdheid worden verwacht als van een volwassene.

9. De rechtbank stelt vast dat de asielaanvraag van eiseres is afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. De rechtbank stelt voorts vast dat deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, in haar uitspraak van 12 september 2003 (AWB 02/35461) inzake het asielberoep van eiseres geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat aan eiseres in redelijkheid niet artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan worden tegengeworpen.

10. Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Ook bij de beoordeling of de vreemdeling in voldoende mate medewerking verleent bij het onderzoek naar mogelijkheden van opvang in het land van herkomst speelt de vraag of het relaas positieve overtuigingskracht heeft een rol.

11. Eiseres stelt zich op het standpunt dat de inhoud van het gehoor niet de conclusie rechtvaardigt dat zij slechts marginale, vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank vormen de door eiseres aangevoerde, niet nader onderbouwde omstandigheden, te weten dat eiseres slecht reageerde op de hernieuwde confrontatie met haar verleden in Angola en op de door verweerder op haar uitgeoefende druk, geen aanleiding voor het oordeel dat de in de verklaringen van eiseres voorkomende vaagheden haar niet kunnen worden toegerekend. Hetzelfde geldt voor het standpunt van eiseres dat het feit dat eiseres' geheugen haar parten speelt wordt veroorzaakt doordat zij reeds drie jaar in Nederland is. De rechtbank overweegt dat het enkele tijdsverloop van drie jaren onvoldoende is om de door verweerder vastgestelde vaagheden in de verklaringen van eiseres te kunnen verklaren.

12. Nu voorts niet is gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan dient te worden geoordeeld dat aan het gehoor van 5 juli 2004 een gebrek kleeft, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat eiseres vage, summiere, en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Gelet op het voorgaande heeft verweerder op goede gronden geconcludeerd dat eiseres het onderzoek naar opvang in haar land van herkomst frustreert.

13. Eiseres heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat, nu verweerder heeft afgezien van een onderzoek in het land van herkomst naar de identiteit, nationaliteit en opvang van eiseres, verweerder zijn twijfel omtrent de identiteit en nationaliteit van eiseres niet mag tegenwerpen.

14. De rechtbank overweegt het volgende. Eiseres is op 5 juli 2004 (aanvullend) gehoord. Daarbij heeft eiseres, zoals hiervoor is overwogen, vage en summiere verklaringen afgelegd, hetgeen het onderzoek naar de mogelijkheden van opvang in het land van herkomst frustreert. Verweerder heeft derhalve kunnen afzien van het doen van nader onderzoek naar mogelijke opvang voor eiseres. De namens eiseres aangevoerde omstandigheden, zoals hiervoor weergegeven in rechtsoverweging III.11, leiden niet tot een ander oordeel.

15. Gelet op het vooroverwogene is de rechtbank van oordeel dat de motivering van verweerder in het bestreden besluit deugdelijk en voldoende draagkrachtig is.

16. De rechtbank overweegt voorts dat de omstandigheid dat de broertjes van eiseres wel in het bezit zijn gesteld van een amv-vergunning niet tot een ander oordeel leidt. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat zij te jong waren om te worden gehoord, zodat aan hen niet kon worden tegengeworpen dat zij het onderzoek frustreerden.

AWB 05/25347

5

17. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

18. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

19. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

20. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

21. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 05/25347

6

IV. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 05/25347

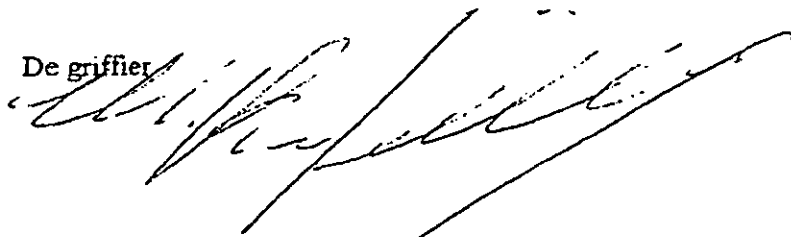
- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 05/25349

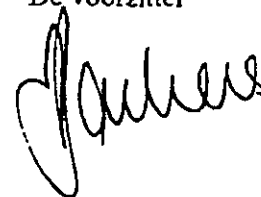
- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 30 juni 2007 door mr. J. Jonkers, voorzitter, tevens
voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van M.R. van Kerkwijk, griffier, en bekendgemaakt door
verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: ~~30~~ Mei 2007

Conc.: Mvk
Coll: pp
D: C

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per falk-courier (ter bevestiging reeds verzonden fax)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3842 B	25 JUN 2007
ZAAKNR.	4342
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per Fax 070-3651380

Van:

naam bepaaldelijk gemachtigde: mr C.M. da Cunha
plaats van vestiging: Amsterdam
telefoonnummer: 020-7880120
faxnummer: 020-6757971

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELINGEN (V)

1. achternaam:
voornaam:
geboortedatum:
nationaliteit: Angolese
woonplaats: |

Appellante wijst als geïntimeerde aan de Staatssecretaris van Justitie ;

appellante komt in beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, d.d. 30 mei 2005, Awb 05/25347 waarbij het beroep van appellante ongegrond is verklaard;

een kopie van de voormelde uitspraak wordt hierbij overgelegd(**bijlage 1**)

gemachtigde, mr. C.M. da Cunha, advocaat te Amsterdam, verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep in te stellen(**bijlage 2**)

Appellante richt de navolgende grieven tegen de uitspraak van de rechtbank waartegen het hoger beroep is gericht:

Grieven:

De grieven van appellante richten zich tegen de overwegingen van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, d.d. 30 mei jl. onder 11. onder 12 t/m 15 inhoudende dat de door appellante aangevoerde omstandigheden er niet in de weg aan staan dat de in de verklaring van appellante voorkomende vaagheden aan haar niet zouden kunnen worden toegerekend en dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat appellante vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Ten onrechte heeft de rechtbank voorts geoordeeld dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat appellante het onderzoek naar opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd en dat verweerder mitsdien heeft kunnen afzien van het doen van nader onderzoek naar mogelijke opvang voor appellant in het land van herkomst.

Zoals blijkt uit de inhoud van de in dit geding gedane onherroepelijke uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 18 september 2003, heeft verweerder niet enkel op grond van de ongeloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen het beroep op het amv-beleid kunnen passeren. De rechtbank overweegt in dit verband dat de strekking van het amv-beleid is bijzondere bescherming aan minderjarigen te bieden op grond van hun kwetsbare positie.

Niettegenstaande het feit dat aan het nader gehoor van appellante d.d. 28 november 2001 gebreken kleven, vloeit uit de verklaringen van appellante op overtuigende wijze voort dat zij de Angolese nationaliteit bezit en dat zij afkomstig is uit . De inhoud van de aan het rapport van het nader gehoor gehechte bijlagen dwingt tot de slotsom dat appellante voldoende algemene informatie over Angola en voldoende juiste informatie over haar woonplaats/ woonomgeving weet te verstrekken.

Het komt derhalve als onbegrijpelijk voor dat verweerder van meet af aan heeft getwijfeld aan de nationaliteit en identiteit van appellante. Verweerder heeft zich van meet af aan volstrekt ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante het onderzoek frustreerde.

Gelet echter op de door appellante in het land van herkomst opgedane ervaringen is het begrijpelijk dat appellante in Nederland, waar zij zich veilig voelt, afstand nam van haar herinnering aan Angola. Hierdoor is het relaas van appellante hier en daar vaag. In dit verband laat de rechtbank na om op enigerlei wijze te onderbouwen waarom een tijdsverloop van drie jaren onvoldoende zou zijn om de door verweerder vastgestelde vaagheden in de verklaringen van appellante te kunnen verklaren. Voorts miskent de rechtbank dat het standpunt van appellante dat haar geheugen haar parten speelt niet enkel stoelt op het tijdsverloop doch tevens op de gevolgen van een hernieuwde confrontatie met haar verleden in Angola en de door verweerder op haar uitgeoefende druk.

Geconcludeerd dient te worden dat de in het verslag van het gehoor ten overstaan van de ambtelijke commissie van verweerder voorkomende vaagheden volstrekt verschoonbaar zijn en dat daaraan de gevolgtrekking niet mag worden verbonden dat appellante er op uit was om het onderzoek naar adequate opvang in Angola te frustreren.

De uitspraak van de rechtbank waartegen het hoger beroep is gericht berust niet op een deugdelijke en voldoende draagkrachtige motivering.

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

conclusie:

De uitspraak van de rechtbank waartegen het beroep is gericht is niet voorzien van een juiste c.q. draagkrachtige motivering.

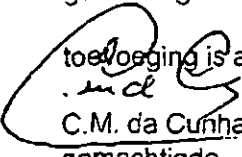
De beantwoording van de onderhavige rechtsvraag is in het belang van de rechtsontwikkeling c.q. van de rechtszekerheid.

Petitum:

Uw College wordt verzocht:

1. de bestreden uitspraak en het onderliggende besluit te vernietigen;
2. een termijn te stellen waarbinnen geïntimeerde opnieuw in deze zaak zal dienen te voorzien;
3. geïntimeerde te veroordelen in de kosten van beide gedingen, het salaris van de gemachtigde daaronder begrepen;

toevoeging is aangevraagd.

C.M. da Cunha
gemachtigde